

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.466/2010/4. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Tomor Attila ügyvéd által képviselt **(felperes neve, felperes címe)** alatti lakos felperesnek, - dr. Jakab Tamás ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. május 21. napján kelt 2.P.20.610/2010/4. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét **nem érinti**, megfellebbezett rendelkezését **részben megváltoztatja** és az alperest terhelő marasztalás összegét 1.339.000,-(Egymillió-háromszázharminckilencezer) Ft-ra és ezen összeg után az elsőfokú ítéletben megállapított tartamú és mértékű kamatára **felelmei**.

A felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 250.000,-(Kettőszázötvenezer) Ft-ra **leszállítja**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 7.500,-(Hétezer-ötszáz) Ft másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetékből a felperes 107.200,-(Egyszázhétezer-kettőszáz) Ft-ot, az alperes 80.400,-(Nyolcvanezer-négyszáz) Ft-ot köteles megtéríteni külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes által lízingelt **(F...)** forgalmi rendszámú DAF típusú vontató 2006. július 27. napján közúti közlekedési baleset véten részese volt, az ütközés következtében megrongálódott. A közlekedési szabályt szegett **(D...)** forgalmi rendszámú személygépkocsi üzemeltetőjének felelősségbiztosítója az alperes. 2006. július 28. napján a felperes a kárigényét bejelentette az alperesnél és az **A...** Kft-től

árajánlatot kért a javítás várható költségére. A gépjárműt szét kellett bontani a meghibásodás pontos feltárásához. Az árajánlat szerint a javítás költsége 2.642.579,-Ft anyag- és munkadíj volt. Az alperes a bontással felmerült 430.896,-Ft munkadíjat megfizette a felperesnek. Az alperes kárszakértője szemlét és pótszemlét tartott, erre tekintettel a gépjármű sérüléseit megismerhette, és azt jegyzőkönyvben rögzítette is. A felperes 2006. szeptember 25. napján írásban kapott értesítést az alperestől, amely szerint a javítási kalkulációt a beépítésre kerülő alkatrészek 30 % avultatása mellett elfogadja, és ún. számla nélküli kárrendezést javasolt. A felperes az egyezségi ajánlatot nem fogadta el, utóbb 2006. október 24. napján a gépjárművet javítatlanul elszállította és a H... Kft.-vel kötött megállapodás alapján 2007. december 27. napján megjavíttatta. A javítás során alvállalkozó járt el, aki bontott alkatrészek beépítésével szakszerűtlenül végezte a gépjármű javítását. Ezt követően a perbeli vontató további 3 alkalommal ütközött és különböző sérülések érték oly módon, hogy a korábban javított járműrészeket az újabb javítás elfedte.

A felperes 2006. évben alvállalkozói szerződést kötött a C... Kft.-vel fuvarozási tevékenységre, amelyet 2 járművel - köztük a perbeli vontatóval - kívánt ellátni. 2006. október 19. napjáig a kötelezettségének eleget tett, de a baleset után a (F...) forgalmi rendszámú vontatót nem tudta használni, ezért elmaradt jövedelme keletkezett.

A felperes módosított keresetében kártérítés jogcímén 5.342.579,-Ft és ezen összeg után 2006. július 27. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Vagyoni kárát a gépkocsiban beállott értékcsökkenés miatt az A... Kft. árajánlatára hivatkozva 2.642.579,-Ft-ban, bevétel kiesését 3 hónapra bruttó 2.700.000,-Ft-ban jelölte meg.

Az alperes a kártérítés jogalapját nem vitatta, azonban az összecszerűséget eltúlzottnak találta. Álláspontja szerint vagyoni kárként csak a ténylegesen és indokoltan felmerült bizonyított javítási költségek megtérítésére kötelezhető. Amennyiben a balesetet követően a felperes a járművet megjavíttatja - amelyet 12 munkanap alatt vállaltak - jövedelem kiesése nem keletkezik.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 670.000,-Ft-ot és ezen összeg után a kereseti kérelemben megjelölt időponttól kezdődően járó késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kifejtette, hogy az alperes nem vitatta a helytállási kötelezettségét a baleset során a felperest ért károkra vonatkozóan, azonban a kötelező felelősségbiztosítás alapján csupán a gépjármű üzemeltetésével okozott és megalapozott kár megfizetésére kötelezhető. Utalt arra, hogy a károsult a javítás módjának a megválasztásánál a kárenyhítési kötelezettségére tekintettel a leggazdaságosabb megoldást köteles választani. A bíróság igazságügyi gépjármű műszaki szakértőt rendelt ki az A... Kft. és a H... Kft. számlái, költségkalkulációi, anyag- és munkadíj tételei közötti ellentmondás feloldására. A helyszíni szemlét tartó szakértő megállapítása szerint utólagosan nem ellenőrizhető, hogy milyen alkatrészek kerültek beépítésre a járműbe, ugyanis azt követően többször sérült és a javítást ténylegesen

végző alvállalkozó számlái nem álltak a rendelkezésére. A szakértő a jármű életkorára (1997. évi gyártású) és futásteljesítményére (600.000 km-t meghaladó) tekintettel nagy valószínűséggel arra következtetett, hogy bontott alkatrészek beépítésével és a sérült elemek szakszerűtlen kijavításával történt a helyreállítás. Szakértői módszerekkel a H... Kft. által leszámházott 1.148.500,-Ft helyett a tényleges javítás költségét módosított szakvéleményében 500-600.000,-Ft-ban javasolta megállapítani. Az igazságügyi szakértői véleményre figyelemmel az elsőfokú bíróság 550.000,-Ft-ban fogadta el a javítás költségét. Vitatott volt a felek között a jövedelemkiesés időtartama és összege is. Ennek meghatározását nehezítette, hogy az egyéni vállalkozó felperes egyszeres (pénztárkönyvi) könyvelése csak az anyag, munkabér és járuléka, illetve egyéb költség megbontását tartalmazta, azaz nem volt olyan külön nyilvántartása, amely részletezte volna az egyes járművekre felmerült jelentősebb költségeket. Az igazságügyi könyvszakértő a felperesnek a C... Kft-vel kötött szerződése alapján megállapította, hogy a perbeli gépkocsival végzett fuvatozásból havonta 931.231,-Ft + ÁFA összegű bevételekre tehetett volna szert. 2006. júliusától kezdődően 2 hónapra tudott volna a cég az említett járműnek munkát biztosítani, vagyis a kiesett árbevétel 1.862.462,-Ft. Miután a járműre vonatkozó konkrét költség nem ismert, a szakértő figyelemmel volt a 2005 évi személyi jövedelemadó bevallás adataira, továbbá feltételezte, hogy 2006. évben a felperes ugyanilyen hatékonysággal tudott volna dolgozni, így az árbevétellel arányos nyereséget 7 %-ban határozta meg. E fikció alapján kétféle levezetési módot alkalmazva a 2 hónapra kiesett jövedelmet 105.000-130.372,-Ft összegben munkálta ki és a szakvéleményt alapul véve az elsőfokú bíróság a középarányos összeget 120.000,-Ft-ban fogadta el. Megalapozatlannak találta azt a felperesi észrevételt, amelynek értelmében a konkrét járművel összefüggésben bevétellel meg nem térült költségei, azaz lízingdíja merült fel. Az utóbb csatolt pénzügyi lízingszerződés alkalmatlan volt a költségek elszámolására, mert abban két jármű együttes lízingdíja volt feltüntetve és a lízingszerződés futamideje 2006. május 1. napján, vagyis a baleset előtt lejárt.

A felperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása iránt előterjesztett fellebbezésében az alperest terhelő marasztalást 3.126.462,-Ft-ra és ezen összeg után 2006. július 27. napjától a kifizetésig járó kamatára kérte felemelni. Álláspontja szerint a kár összegének megállapításakor irreleváns, hogy a járművön végeztetett-e javításokat, ugyanis kára az a költség, amely a baleset előtti állapot helyreállításához szükséges. Az igazságügyi szakértő alapszakvéleményében a javítási költséget használt, bontott alkatrészek beépítése esetén nettó 1.264.000,-Ft-ban jelölte meg, és ezen összegre kérte az alperes marasztalását felemelni. Hangsúlyozta, hogy további kárigénye az elmaradt bevétel megtérítésére irányult, amelyet 2 hónapra az igazságügyi könyvszakértő 1.862.462,-Ft-ban összegezett. Mindezekre tekintettel az elsőfokú eljárásban beszerzett szakvéleményekre alapítottan bizonyította az őt ért kár mértékét.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Előadása szerint a felperes a tényleges kár igazolására javítási számlákat csatolt, de ezek a szakértői szemlén észlelt tényekkel és a felperesi előadással sem állanak összhangban. Szakértői módszerekkel nem lehetett megállapítani, hogy a számlában szereplő alkatrészek beépítésre kerültek-e és a feltüntetett munkaműveleteket ténylegesen elvégezték-e. Alvállalkozó a profiljába nem tartozó javítási munkákat végezhetett, azonban a felperes a megfelelő számlákat felhívás ellenére nem csatolta és a cég képviselője nem volt meghallgatható a perben. A bontott alkatrészek beépítésével szakszerűtlenül, számla nélkül végzett helyreállítás költségráfordítása 500.000-600.000,-Ft lehetett. Utalt arra, hogy az elmaradt jövedelem és a bevétel nem azonos fogalmak, és a felperes kára nem a szakértő által kimunkált bevételkiesés.

A fellebbezés **részben megalapozott.**

A balesetet okozó gépjármű üzemeltetőjének kötelező felelősségbiztosítása alapján az alperes már az elsőfokú eljárásban sem vitatta helytállási kötelezettségét. A felek közötti jogvita a fellebbezés keretei között a gépjárműkár összege és az elmaradt vagyoni előny mibenléte, valamint mértéke.

A Ptk. 355. § (1) bekezdése alapján a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni.

A polgári jogi kártérítési felelősség egyik célja, hogy vagyoni károkozás esetén a károsultat olyan helyzetbe hozza, mintha a kár be sem következett volna, amely adott esetben pénzbeli kártérítéssel valósulhat meg. A kár mindaz a hátrány, amely valamely esemény folytán valakit személyében vagy vagyonában ér. A biztosító a károsult vagyonában olyan helyzetet köteles teremteni, mintha a káresemény be sem következett volna. A Ptk. 355. § (4) bekezdése szerint a kár többek között lehet beállott értékcsökkenés, elmaradt vagyoni előny, avagy a hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges költség. Valamely dolog megrongálódása esetén kárként jelentkezhet annak a javításához szükséges költség is. Amennyiben használt dolgot ér károsodás és a javításhoz új alkatrészeket használnak fel, azt kell vizsgálni, hogy a károsodás előtti értékhez viszonyítva a kijavított dolog értéke miként alakul. Ha az ily módon kijavított dolog értéke számottevően meghaladja a károsodás előtti értéket, úgy a káronszerzésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, vagyis amikor a jármű javítása során új alkatrész beépítésére kerül sor, a bíróság dönthet akként, hogy a javítási költségnek csak bizonyos hányadát kell megtéríteni. Nem vitatható az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a károsult a kárenyhítési kötelezettsége folytán a javítás leggazdaságosabb megoldását köteles választani, azonban a kijavítás után a dolog értéke nem lehet kisebb, mint a károkozás előtt volt.

Az alperes kárszakértője megtekintette a szétbontott gépjárművet, és jegyzőkönyvben rögzítette a bekövetkezett meghibásodásokat. Erre tekintettel ajánlott fel az alperes számla nélküli kárrendezés esetén 1.321.290,-Ft javítási költséget, amelyet a felperes nem fogadott el. A perben kirendelt igazságügyi

Pf.III.20.466/2010/4. szám

gépjárműszakértő a jármű életkorára, futásteljesítményére figyelemmel a balesetet megelőző állapot helyreállítási költségét utángyártott vagy bontott alkatrészek beépítésével 40 munkaóra javítási időt elfogadva 1.174.000-1.264.000,-Ft-ban javasolta megállapítani. Kiegészített szakvéleményében a javítási számlák ellentmondó tartalmára a beépített alkatrészek azonosíthatatlanságára és a szakszerűtlen helyreállításra figyelemmel a ténylegesen felmerült költséget 500.000-600.000,-Ft közötti összegben határozta meg.

Az ítéletábra egyetért azzal a fellebbezési érveléssel, hogy a kár összegének megállapításakor nincs jelentősége annak, hogy a járműben a károsult végeztetett-e javításokat, milyen értéken állította helyre, illetve egyáltalán megjavította-e. A felperes akkor is károsodott, ha a jármű javítását nem végezteti el, és a károsultat olyan helyzetbe kell hozni, mintha a baleset be sem következett volna. Téves és iratellenes az az alperesi hivatkozás, hogy bontott alkatrészek beépítésével szakszerű, számla nélküli javítással 500.000-600.000,-Ft költségráfordítással az eredeti állapot helyreállítható volt. Nem bír jelentőséggel az a körülmény sem, hogy a per adatai a szakszerű javítást, illetve a számlában szereplő alkatrészek beszerzését nem igazolták. Az alperes a számla nélküli javítás esetében a károsodás előtti értékhez szükséges javítási költség nettó összegét köteles megtéríteni középátlagos összegben, amely 1.219.000,-Ft-nak felel meg. Ezen kárösszeg realitását igazolja a peren kívüli ajánlata, amely szerint az A... Kft. kalkulációja alapján avultatás mellett 1.321.290,-Ft-ot hajlandó lett volna megfizetni. A csekély mértékű eltérés a munkaórák számából adódik, amelyet az igazságügyi szakértő 52 óra helyett 40 órában számolt el.

A vagyoni kár körében a károsult igényt tarthat az elmaradt vagyoni előny, a kimutatható jövedelemkiesés megtérítésére, amely azonban nem azonosítható az elmaradt bevétel kieséssel. A felperes a baleset elmaradása esetén is köteles lett volna a gépjármű lízingdíjának a megfizetésére, ezért ezt az összeget kártérítés jogcímén nem háríthatja át az alperesre. Egyebekben kára nem az igazságügyi könyvszakértő által kimunkált bevételkiesés, hiszen a fuvarozói tevékenység jelentős ráfordítást, költségeket feltételez, amelyek ugyancsak felmerültek a balesettől függetlenül. A felperes számviteli nyilvántartásai, adóbevallásai és a jövedelemmel kapcsolatos költségei ellentmondóak voltak, így a kirendelt szakértő a korábbi év személyi jövedelemadó bevallása és az ebből levezethető jövedelem mértéke alapján határozta meg a 2 havi elmaradt jövedelmet, amelyet időtartamában a felperes fellebbezésében már nem vitatott.

Tehát az alperes köteles megfizetni a felperes részére:

a gépjárműben bekövetkezett kárt

1.219.000,-Ft

és az elmaradt jövedelmet

120.000,-Ft

összesen:

1.339.000,-Ft-ot.

Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás összegét 1.339.000,-Ft-

ra, és az ezen összeg után a káresemény bekövetkezésétől járó késedelmi kamatára felemelte.

A marasztalás összegének módosítása folytán a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú eljárási költséget a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján leszállította, tekintettel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára.

A felperes fellebbezése részben vezetett eredményre, a pervesztesség és pernyertesség aránya alapján köteles az alperes javára részperköltséget megfizetni a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint, amelynek mértéke az Ükr. 3. § (2) bekezdés a), valamint (5) és (6) bekezdésén alapul. A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felek ugyanilyen arányban kötelesek megtéríteni felhívásra az állam javára a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) és 14. §-a szerint.

S z e g e d, 2010. december 6. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró